

V I Lenin

Arbetarklassen och den nationella frågan

I nationellt hänseende är Ryssland ett brokigt land. Regeringens politik, de av bourgeoisin stödda godsägarnas politik är helt genomsyrad av ärkereaktionär nationalism.

Denna politik har udden riktad mot *flertalet* av folken i Ryssland, vilka utgör *flertalet* av dess befolkning. Och dessutom sticker andra nationers (den polska, den judiska, den ukrainska, den georgiska osv) borgerliga nationalism upp huvudet och försöker att genom nationell kamp eller kamp för den nationella kulturen avleda arbetarklassen från dess stora världsomspännande uppgifter.

Den nationella frågan måste klart ställas och lösas av alla medvetna arbetare.

När bourgeoisin kämpade för frihet tillsammans med folket, tillsammans med de arbetande människorna förfäktade den fullständig frihet och fullständigt likaberättigande för nationerna. De framskridna länderna, Schweiz, Belgien, Norge m fl, ger oss ett exempel på hur fria nationer under ett verkligt demokratiskt system lever tillsammans i fred eller fredligt avskiljer sig från varandra.

Nu fruktar bourgeoisin arbetarna och söker alliera sig med purisjkevitjarna, med reaktionen, förråder demokratin, slår vakt om förtrycket av nationer eller är emot deras likaberättigande, förleder arbetarna med *nationalistiska* paroller.

Proletariatet ensamt försvarar i våra dagar verklig frihet för nationerna och enheten mellan arbetarna av alla nationer.

För att olika nationer skall leva fritt och fredligt sida vid sida eller skiljas åt (när detta passar dem bättre) och bilda skilda stater krävs den fullständiga demokratism, som arbetarklassen förespråkar. Inget enda privilegium för någon enda nation, för något enda språk! Inte den minsta inskränkning, inte den minsta orättvisa för en nationell minoritet! – det är arbetardemokratis principer.

Kapitalisterna och godsägarna vill till varje pris söndra olika nationers arbetare, men denna världens starke kommer storartat överens med varandra såsom aktieägare i ”lönande” miljon-”affärer” (i stil med guldfälten vid Lena) såväl ortodoxa som judar, såväl ryssar som tyskar, såväl polacker som ukrainare, alla som har *kapital* utsuger i endräkt arbetare av alla nationer.

De medvetna arbetarna är för *fullständig enhet* mellan arbetare av alla nationer i alla och samtliga arbetarorganisationer – upplysnings-, yrkesorganisationer, politiska organisationer osv. Må herrar kadeter dra skam över sig genom att förneka eller förringa ukrainarnas likaberättigande! Må alla nationers bourgeois roa sig med lögnaktiga fraser om nationell kultur, nationella uppgifter osv osv!

Arbetarna kommer inte att låta splittra sig av fagert tal om nationell kultur eller ”nationell-kulturell autonomi”. Alla nationers arbetare slår endräktigt, tillsammans, i gemensamma organisationer vakt om fullständig frihet och fullständigt likaberättigande – en borgen för sann kultur.

Arbetarna skapar över hela världen sin egen, internationalistiska kultur, som länge förberetts av frihetens förkunnare och förtryckets fiender. Mot den gamla världen, mot den nationella förtryckets, den nationella grälsjukans eller nationella isoleringens värld ställer arbetarna upp

en ny värld, en värld med enhet mellan alla nationers arbetande människor, där det inte finns plats för vare sig något enda privilegium eller det minsta förtryck mot människor.

Skrivet den 3(16) maj 1913

Tryckt den 10 maj 1913 i nr 106 av tidningen *Pravda*

V 1 Lenin, *Samlade skrifter*, 5:e ry uppl, b 23, s 149-150